

פרשת בשלח

תקומתו של העץ איננה מושרשת בענפים ובעלים ובפירות המפוארים - אלא בשרשיו, שהם מחוזקים במקום אשר הרוחות והסערות לא תגענה שמה. הם מתחזקים על מקור מים חיים של התחדשות.

העץ איננו דואג בזמן שהסערות תופסות אותו, מנענעות אותו כופפות אותו, - הוא לא נע ולא זע ממקומו, וכל זמן שהוא לא נעקר ממקומו, היה תהיה לו תקומה! ועל כן נמצא שהאילן לא הפסיד כלום, ואדרבא - החליף כוח במאבק. כן הוא האדם. כל זמן שהוא נצמד לשרשיו הרוחניים - שום רוח לא תעקור אותו ממקומו. ונהפוך הוא, הסערות תעוררנה את כח ההתחדשות.

הרב שמשון רפאל הירש, במעגלי שנה, ט"ו בשבט בני ברק, תשכ"ו
חג טו' בשבט שמח!

פרשת בשלח - שבת שירה
 שעור פרשת השבוע: כנרת סמואל

ימי החול		שבת	
5.48	זמן תפילין /טלית	16.39	הדלקת נרות
9.17	סוף זמן ק"ש	16.50	מנחה א' 14.00 ב' 16.50
17.05←17.01	שקיעה		ערבית ושיעור
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
16.50	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.23	צאת הכוכבים	16.30, 12.30, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.10	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	17.37	צאת השבת

אחות תורנית השבת – דורית ריזר

שבת
 שלום

מה בין צעקה לצעקה?

בשני מקומות בפרשה, בשני עניינים שונים מספרת התורה על צעקה ותפילה של משה אל ה'. בפעם הראשונה, רגע לפני קריעת ים סוף, כאשר בני ישראל מזהים את המצרים רודפים אחריהם, מתארת התורה את תגובת בני ישראל: 'וַיִּיָּרְאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל ה' (שמות יד, י). צעקה זו, ניתן להבינה כתלונה, כפי שעולה מהפסוק הבא ('הַמִּבְּלִי אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בְּמִדְבָּר...'), אבל ניתן גם להבינה כתפילה (עיינו בפירוש הרמב"ן). הצעקה היא אחת מעשר הלשונות בהם נקראת התפילה (ראו דברים רבה ב, א) ומסתבר שהיא מסמלת את התפילה הבאה מתוך מצוקה ומשבר. כך גם מפרש רש"י את צעקת העם על ים סוף:

ויצעקו - תפשו אומנות אבותם. באברהם הוא אומר (בראשית יט כז) 'אל המקום אשר

עמד שם', ביצחק (שם כד סג) 'לשוח בשדה', ביעקב (שם כח יא) 'ויפגע במקום'.

מהמשך הפסוקים נראה שמשה אף הוא פונה בתפילה לה' בשעה קשה זו, שהרי הקב"ה אומר לו שרגעים אלו אינם הזמן המתאים לתפילה: 'וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה מַה תִּצְעַק אֵלַי דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסְעוּ (שמות יד, טו). הרי שמשה התפלל אף הוא באותה השעה.

שלושה ימים לאחר קריעת הים ושירת העם, מגיעים בני ישראל למקום ששמו מרה, על שם המים המרים שאינם ראויים לשתיה. העם צמא למים ומתלונן, ומשה בפעם השנייה שב ופונה אל ה' בתפילה. גם כאן משתמשת התורה בפועל צ.ע.ק על מנת לתאר את תפילתו של משה: 'וַיִּצְעַק אֶל ה' (שם טו, כה). אלא שבניגוד לתפילה הקודמת לפני קריעת הים, שם ביקר הקב"ה את משה על תפילתו ואמר לו שעכשיו זהו זמן להתקדם ולא להתפלל, כאן במרה הקב"ה שומע לתפילתו של משה ונענה לה: 'וַיֹּרְהוּ ה' עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם (שם). מה פשר ההבדל בין הצעקה הראשונה לשנייה? מדוע הצעקה השנייה מתקבלת ואילו הראשונה נענית בביקורת?

נראה כי תפילת משה לפני קריעת ים סוף היא היוצאת מן הכלל הבאה ללמד על הכלל כולו. לפני קריעת ים סוף הקב"ה הבטיח למשה שנס יתרחש ובני ישראל ינצלו מיד המצרים: 'וַחֲזַקְתִּי אֶת לֵב פְּרַעֲה וְנָדַדְתִּי אַחֲרֵיהֶם וְאֶקְבְּדָה בְּפְרַעֲה וּבְכָל חֵילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי ה' (שם יד, ד). כאשר, יש הבטחה ברורה להצלה, בדרך ניסית, על ידי אות ומופת, אין צורך בתפילה אלא במעשה בלבד. כמובן שבדרך כלל המציאות איננה כזו, ואין לנו ערובה וביטחון שכל שאיפותינו יתגשמו ויתקיימו כרצוננו. לכן עלינו לפנות אל ה' תמיד (בתוספת מאמץ והשתדלות מלמטה שהרי 'אין סומכין על הנס') בבקשה שיעזור לנו בכל מעשה ידינו.

התורה שבה ומשתמשת בפועל צ.ע.ק פרשה אחר פרשה על מנת שלא נטעה לחשוב שהקב"ה אינו חפץ בתפילה אלא בהשתדלות אנושית בלבד. צעקת משה בקריעת הים יכולה ליצור רושם מוטעה בדבר יעילותה ומקומה של התפילה. במרה בא לידי ביטוי האיזון הראוי בין תפילה והשתדלות. משה פונה אל ה', וזה חוזר אליו בציווי: 'וַיֹּרְהוּ ה' עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם (שם טו, כה). אמנם המים נמתקים על ידי נס, אבל הנס מתרחש על ידי מעשה אנוש (עיינו בפירוש 'העמק דבר' על פרק טו, כה, הטוען שתכונת העץ המסויים להמתיק את המים היתה תכונה טבעית שלו, והקב"ה רק הורה למשה על קיומו של אותו עץ במקום ההוא).

הרב ארי סט

לעליזה שטיינמץ
ולכל המשפחה
ברכת מזל-טוב לבבית
להולדת הנין
נכד לאסתר ומאיר
בן לעמית ויעל

מזל טוב!

לשרה ריבלין
ולכל המשפחה
מזל-טוב להולדת הנין
נכד לחיה וגבי רוזנפלד
בן לאליאב וניקול רוזנפלד

לפנינה ושייע בר-חי
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנינה גפן
נכדה לצופית ואבשלום
בת לאושר ופיליפ

זה היה השבוע

ביום חמישי שעבר התקיימה מסיבת ראש-חודש משותפת לצעירים ולוותיקים. מספרים המשתתפים:

מה יותר מתאים לר"ח שבט מאשר לחבר בין שורשים, ענפים פירות ועלים? כידוע העץ שואב את חיותו משורשיו, וגם אצלנו – חיותו של הקיבוץ נזקפת לזכות חברים מלאי אידיאלים ומרץ. הקיבוץ אכן מפואר, נופו מרהיב, פירותיו מתוקים, ובתקופה האחרונה נוספו גם לא מעט ייחורים... ועדת ותיקים וועדת תרבות צעירים החליטו שהגיע הזמן להפגיש בין הדורות, ובר"ח שבט נערך ערב מקסים בו למדנו להכיר אלו את אלו.

תחילה התחלקנו לקבוצות משותפות לותיקים ולצעירים. ישבו סביב שולחנות ערוכים פירות יבשים וכל משתתף סיפר ושיתף מקורות חייו, משפחתו ותחומי עיסוקו. שמענו סיפורים מרתקים על ראשית ימי הקיבוץ, וקצת קולות נוסטלגים על "איך שהיה פה פעם". סיפרנו על מה שהביא אותנו, הצעירים, לקיבוץ, ובעיקר הבנו שהסקרנות היא הדדית ויש לנו הרבה על מה לדבר. לאחר מכן פתרנו חידות שחיבר ליפא אהרוני והקריא נכדו עדיאל (הופ! עלינו על עוד קשר משפחתי פה בקיבוץ!). כמובן שכל התשובות נשלפו בקלות ע"י הותיקים, בעוד אנחנו, הצעירים, עסוקים בניסיון להבין את השאלה... לאחר מכן שיחקנו "זה הסוד שלי" בהנחייתה של מתי רפפורט, הכרנו את להקת סעד האגדית ושמענו כמה אגדות מהימים ההם, ובקושי הצלחנו לחשוף את סודה של קרן בוברובסקי – שסיפרה על מעצרה בסין עם תינוקת קטנה (ומי שלא מאמין שישאל את קרן!).

הערב היה מקסים ומחבר לבבות, היה נעים ומעורר השראה להכיר את האנשים שמאחורי הפרצופים איתם אנחנו נפגשים בשבילי הקיבוץ.

זה המקום להודות לוועדת תרבות צעירים וועדת ותיקים שאירגנו את הערב הזה למופת, ובמיוחד לתרצה אורן ולרננה יערי שהגו רעיונות נפלאים והביאו אותם לידי ביצוע מושלם. יישר כוח!

במוצאי-שבת התקיימה אסיפה ובה הועלו שאלות חברים בנושא התקציב. באסיפה אושר תקציב הקהילה לשנת 2011. באסיפה הבאה במוצ"ש פרשת יתרו, יידון תקציב האגודה הקהילתית.

השבוע הגיעו לסעד שתי משפחות חדשות, היישר לשכונת שקד:

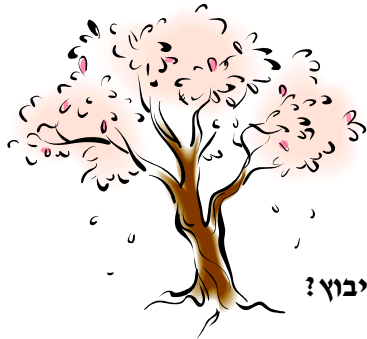
משפחת שטרן – קטורה ונצר, וילדיהם דרור ויותם. משי שטרן הגיע אלינו מכפר-מימון, נצר הוא בן עלומים. מס' הטלפון בבית- 2185.

משפחת שלמה – ליליאן ויאיר, וילדיהם לינוי, שלו ורנן. משי שטרן הגיעה משדרות. מס' הטלפון בבית- 2186. בהזדמנות זו נוסף ונברך את משפחת שלמה בברכת מזל-טוב, לרגל חגיגת בר-המצוה לבנם-שלו!

ברוכות הבאות, משפחות יקרות, מי ייתן ותמצאו פה בית חם העונה על משאלות ליבכם!

טו' בשבט מתקרב ובא, ולכבודו תוכלו לקרוא בעלונונו מספר כתבות הקשורות בצומח בסעד וגם בשמירת הסביבה. ומה דעתכם על שמירת הסביבה בסעד? מה ניתן לעשות עוד על-מנת למחזר יותר ולתרום לשמירת הסביבה? מה לגבי הפרדת אשפה, למשל? נשמח לקבל כתבות בעניין זה.

לכבוד טו' בשבט, ערכנו משאל קצר בין חברי הקיבוץ, ובו שאלנו: מהו העץ האהוב עליך בקיבוץ? והאם יש לך זכרון מיוחד הקשור בעץ בקיבוץ?

אליסף וענת אש: ישנו עץ בשם טבבויה הדורה – יש לו פריחה ורודה מקסימה, והוא שתול בכל מיני מקומות בקיבוץ, למשל מול ביתנו – בין קימלמן ללזר, וגם על הרחבה של חד"א, וליד יד-שניה. בגלל הפריחה המקסימה שלו אנו אוהבים אותו כל-כך. כשקייבוס ז"ל שתל את העץ הזה ברחבת חד"א, שאלתי אותו – מה אתה שותל? למה דווקא העץ הזה? והוא אמר לי – אתה תראה איזו פריחה יפה יש לו. אחרי כמה שנים ראיתי שבאמת צדק.

כרמל הלפרין: אני אוהב את עץ התותים שליד הלול, כי כשהיינו ילדים היינו מטפסים עליו ואוכלים תותים.

משה וערבה בן-עמי: מול הבית שלנו יש עץ בשם חוריזיה הדורה, ויש לו פריחה ורודה יפה מאד. שתלו אותו בדיוק כשעברנו לבית הזה, לפני 20 שנה. הגננים לא כ"כ רצו לטפל בו, אבל נחמן צור ז"ל, שכננו, טיפל בו במסירות רבה, והוא עלה לגובה אדיר בזכותו. תמיד כשאנו רואים את הפריחה שלו, אנחנו נזכרים בנחמן ז"ל.

יוכבד ברזלי: אני זוכרת שכשהגענו לסעד, בשנות החמישים, היה רק עץ אחד בנגב, זה היה עץ שיטה באיזור מרחבים. ובסעד – מול הבית הקודם שלנו, משמאל לבית של שטקר ז"ל, היה עץ פקאן שהניב המון פקאנים קטנים, ותמיד כולם באו לאסוף אותם. כבר 25 שנה אנחנו לא שם, אבל העץ עדיין קיים. אני אוהבת גם את עץ האלמוגן ליד בית-הכנסת כאשר הוא פורח.

שייקו רועי: עץ חוריזיה בקבוקית מול הבית של יחזקאל ורחלי לנדאו. כשהיינו ילדים, שתלנו אותו – המשפחה והנכדים - לכבוד יום ההולדת של סבתא חנה בטו' בשבט, עשינו טקס נחמד סביב העץ, וזה זכרון ילדות חזק שלי. הגזע של העץ הוא עם קוצים, ויש לעץ פרחים מאד יפים. ובהזדמנות זו אני מאחל מזל-טוב לסבתא חנה קיני ליום-ההולדת!

דרורה רוזנמן: זהו עץ (ואולי שיח?), הניצב לו בצד הדרך, צנוע אך פירותיו מופלאים. זהו הפיטנגו, העץ האהוב עלי. לא תואר לו ולא הדר, אך הוא שופע את פירותיו האדומים, הטעימים לכל מי שעובר לידו. אתם שואלים היכן הוא? לא אגלה!

אך ברור לי שיש כאלה אשר יודעים היכן הוא נמצא, ואני פוגשת כמה מהם עומדים וקוטפים את הפירות הטעימים.

כיום, נראה שהעץ ראשו מושפל ופניו נדכאות, כמו אצל רבים מאתנו. גם הוא סובל מהאבק הרב, מהבוץ מהשופלים/בולדוזרים/מכונניות/ברזלים/אנשים – גם הוא, כנראה, מקווה שיום אחד כל זה יפסק והוא יוכל להרים את ראשו ולתת את פירותיו הטובים לכל אוהביו. גם הוא וגם אנכי מקווים שימשיך להיות **העץ הנד"ב** לכל העוברים לידו.

חנה גולדשמידט: אני אוהבת את כל העצים הצומחים בסעד!

למה דווקא לבן, תכלת וארגמן? מה זה, דגל אירופאי כלשהו? כוונת המשורר היתה להעלות על נס את הרבגוניות בטבע, את כתמי הצבע המתפשטים בגינה, ונדמה לי שהצבעים עצמם פחות עניינו אותו מהחריזה... בכל מקרה, זו נראית לי התחלה טובה לשורות הבאות, אשר עוסקות בצבעי הפרחים ומשמעותם האקולוגית.

כידוע לכל חובב טבע, במיני בר של פרחים שולט בד"כ צבע בודד ואילו בזנים התרבותיים ניתן למצוא מגוון רחב הרבה יותר. אם ניזכר בחרצית, כדוגמא, נראה כי בשדות הבר בישראל רוב החרציות הינן צהובות, ואילו בגינות החברים ניתן למצוא חרציות תרבותיות בסגול, כתום, ורוד, לבן, אדום ועוד... הזנים התרבותיים נוצרו בידי אדם, בד"כ ע"י הכלאות פשוטות ולא ע"י הנדסה גנטית. פירוש הדבר הוא, כי מגוון הצבעים נמצא באופן טבעי בפוטנציאל הגנטי של הצמח, אך מסיבות אלו ואחרות, אינו יוצא מן הכח אל הפועל. לעיתים מספיק להעתיק צמח מאתר הגידול הטבעי שלו אל אתר גידול מרוחק יותר כדי שהצבע הנסתר יתגלה פתאום; הפיגמנטים הצמחיים מושפעים מרמת הקרינה של השמש, מהטמפרטורה ואף מחומרי ההזנה בקרקע.

למה? מהי המשמעות הסביבתית של צבע כזה או אחר? הבה נצלול פנימה אל מסתרי הבריאה...

בדרך כלל, לצבעו של צמח הבר ישנה התאמה אקולוגית אבולוציונית עם הסביבה ועם חברת הצמחים שהצמח גדל בה. ממש כמו חליפת בגדים אופנתית ☺

ניתן להמשיל את עלי הכותרת הצבעוניים של הפרח לשלט פרסומת גדול, אשר מטרתו למשוך את העין ולפתות לקוחות פוטנציאליים. לקוחותיהם של הפרחים הינם החרקים המאביקים, כמובן, וכאן מגיעה הנקודה המעניינת באמת- את הפרסומת יש להתאים ללקוח הרלוונטי! הרי אין טעם למשוך פרפר בעל חדק יניקה לפרח בעל אבקה! פרפר כזה יש לזווג לפרח צופני, רצוי בעל צינור חלול...

ובכן, אם ניקח כדוגמא את פרחי ה"צלחת" האדומים- כלנית, נורית, פרג- לכל הללו אין צוף בפרחיהם, ונמשכות אליהם חיפושיות מיוחדות מהסוג זיבלית (אמפיקומה), הניזונות מהאבקה שבפרח. מתברר כי רוב החיפושיות בעולם אינן מזהות את הצבע האדום, ואילו חיפושיות האמפיקומה נמשכות דווקא אליו! ע"י התאמה זו בין החיפושיות לבין קבוצת פרחים זו, זוכות החיפושיות במזון עשיר (אבקת צמחים) והצמחים זוכים בהפריה.

דוגמא אחרת- הצבע הלבן. צבע זה הוא השלישי בחשיבותו בפרחי ארצנו, לאחר הצהוב והוורוד-סגול. צמחים בעלי פרחים לבנים מהווים לא פחות מ-15% מכלל צמחי הבר בארץ!

ישנן שתי קבוצות אקולוגיות חשובות בהן שולט ברמה הצבע הלבן- צמחי הדמדומים וצמחי החורש. יש לזכור כי פריחה לבנה אינה בולטת בשמש הצהריים הארץ-ישראלית, אך בשעות הערב, עם שקיעת השמש,

הופך הצבע הלבן לבולט ומרשים. אפקט דומה משיגים הצמחים הפורחים בלבן בתוך החורש המוצל. הצמחים הללו מותאמים פיזיולוגית לחרקים שחיים בסביבתם. לדוגמא, צמחי הדימדומים מואבקים ע"י רפרפים בעלי חדק יניקה ארוך במיוחד. לפרחים הללו יש אבקים ארוכים הבולטים החוצה ונוגעים בגוף הרפרף למרות המרחק שלו ממקור הצוף!

אפשר להוסיף ולכתוב על הנושא עוד ועוד, אך העמוד מגיע לסיומו. בפעם הבאה

שתראו פרח בשדה, נסו לנחש מדוע ולמה לובשת הזברה פיג'מה...

ט"ו בשבט שמח לכולנו ושפע פריחות.

סלצית אפר

סיכום סדנאות להורים בנושא: תרבות פמיניזם אפיימות מינית בילדים

בחודש טבת התקיימה סדנא בת שלושה מפגשים להורי הילדים מהגיל הרך ועד הצבא. את הסדנא הנחתה ליאור גל כהן, מנחת קבוצות, יוזמת, מפתחת ומקנה תרבות למניעת אלימות מינית. הסדנא עסקה במתן כלים להתמודדות עם תופעת התקיפה המינית בין ילדים.

נקודות חשובות שעלו מהסדנא:

* ממדי התופעה - כ- 60% ממקרי התקיפות המיניות קורים לילדים ונוער עד גיל 18.

עד גיל 10 בנים ובנות נתקפים/ מנוצלים במספרים זהים.

במרבית המקרים אין הילדים מספרים על כך להוריהם!!

ניתן למצוא את התופעה בכל שכבות הציבור, ללא קשר להשכלה, מצב כלכלי, דת או לאום.

* לאור נתונים אלו, ליאור הדגישה והרחיבה את חשיבות השיח והתקשורת הפתוחה בין הורים לילדים בכל שכבות הגיל ועד כמה היא קריטית במצבי פגיעה והטרדה מינית.

* אנחנו ההורים, המבוגרים האחראים, מוטל עלינו לשוחח על הנושא, לתווך, לתמוך ולספק את הסקרנות למרות המבוכה והבלבול.

* מידע מהי מיניות בריאה, מה זה אלימות מינית ולמה זה קורה, איך לזהות ואיך לטפל, איך נדע האם התנהגותם של ילדינו טבעית ונורמלית או מתוך מצוקה.

בקרוב נשלח להורים סיכום מפורט שכתבה ליאור על התנהגויות מיניות של ילדים הכולל התנהגות טבעית, התנהגות מעוררת דאגה והתנהגות המחייבת התערבות מקצועית.

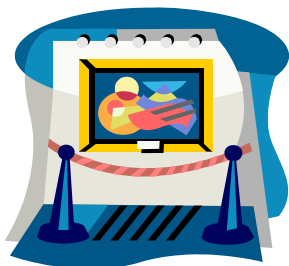
סדנא זו היא חלק מתוכנית קהילתית, באחריות צוות ת.ל.מ בנושא תרבות למניעת אלימות מינית.

בחודשיים הקרובים תתקיימנה סדנאות, להעמקת המודעות בנושא.

פרטים ותאריכים מדויקים יפורסמו ע"י ענת אש וצפרי שלומי.

הנושא חשוב, רגיש ומחייב למידה.

מיכאל אחיטוב - בעמ 113 ת.ל.מ

הודעה:

לכבוד חודש שבט, מוצגת במועדון לחבר תערוכת צילומים של חיים לנדסמן, המועדון יהיה פתוח בשבת בין השעות 10:30 - 14:00, הציבור מוזמן.

1. תרבות.

פִּינֵת הַפְּרֶסְרָאוֹת אוֹ מְנַפְּלוֹת "הַעֲרוֹץ הַחֲרוֹץ"

מעשה שהיה כך היה: ביום בהיר בצהריים, קבלתי טלפון מירושלים:

"שלום, את מחפשת את הספר "בעקבות הזמן האבוד"?"

אני – "שלום, סליחה, מי את ומאין לך המידע?"

היא – ב"ערוץ החרוץ" שלכם מופיעה בקשתך. את מעולם לא ראית אותי, ואף אני לא ראיתי אותך, אבל – החבר/ארוס שלי גר בסעד, והוא ראה את המודעה בטלוויזיה – בערוץ הפנימי שלכם, הוא זכר שברשותי הספר שבקשתך...

אז איך לשלוח לך את הספר? עד הבית, או לתיבת הדואר?"

איזה יופי! תודה לזוג הנחמד ותודה לדרורה המפיקה המסורה.

הספר הגיע! זהו – "הערוץ החרוץ" פרש כנפיים עד ירושלים!

מרתלית שריד.

"כַּף עוֹד הַנֶּר דּוֹלֵק אַפְסָר לַתְּקָן" – תִּיקוּנֵי שׁוֹנֵי בְּכִרְיָה

הצוות שלנו ב"סעד לספר" כולל היום את רותי שלוין, חגית גולן, לאה גולן, סבינה קופמן ושושנה יום-טוב. לפני זמן קצר ערכנו מסיבת פרידה מהענף לרותי פינקלשטיין, שעבדה בכריכה מאז הקמתה ועד לתקופה האחרונה, ונשאה אותה על כתפיה שנים רבות. מלוא הערכתנו נתונה לרותי על התמדתה בעבודה זו. לאה גולן הצטרפה אלינו לאחרונה, וסבינה ממשיכה בנאמנות לעשות את עבודתה בתיקון הספרים.

תיקוני בגדים: חגית גולן החלה לתקן בגדים. התיקון כולל: תפרים, מכפלות, רוכסנים ועוד.

את תיקוני הרישות ממשיכה אינס לתקן בנאמנות.

תיקוני צמר: רותי מקבלת סוודרים סרוגים לתיקון אומנותי. לצורך שירות זה מעוניינת רותי לקבל שאריות צמר מכל הסוגים והצבעים, שנמצאים בביתכם ללא שימוש. תודה מראש!

לילות הכריכה.

לכל בית סעד

זכינו לחגוג את בר המצווה של עומר בסעד

שתמיד תהיה בית עבורנו.

תודה רבה

לכל האנשים הטובים שעזרו, חייכו, ברכו ופתחו את הלב לקראתנו

ושבזכותם הארוע היה פשוט מושלם.

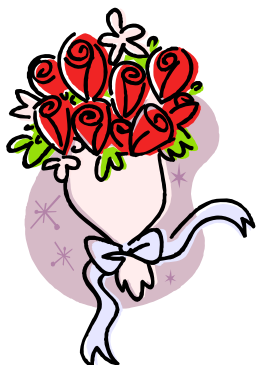
לחנוש, ו. דת, לחייצה, אם המועדון, לאלי קראוס הגבאי

למארחים ולכל האופות

לזאבי וצוות הקייטרינג.

להתראות בשמחות

אבי, הלה, עומר וכל משפחת רטי (זוהר)

אנחנו לא תבוא אלינו - נבוא אנחנו אליה

אגודת מתיישבי סעד

זה נשמע קצת שם "ענתיקה" מתקופת קום המדינה, אבל זהו שמה הרשמי של האגודה הקהילתית. אסיפת החברים לאישור תקציב האגודה לשנת 2011, תתקיים בעוד שבוע, במוצאי שבת יתרו. חומר ישלח בתחילת השבוע.

בהזדמנות זו אני רוצה שוב להודות לישי אברהם, חשב הקהילה, אשר בסבלנות אין קץ צועד איתי, יד ביד, במבוכי המספרים, והמסדרונות האין-סופיים של סעיפי התקציב, הן תקציב הקיבוץ, והן תקציב האגודה, הן כעת, והן במהלך השנה.

אם המסכה לא תבוא אלינו - נבוא אנחנו אליה!

ובכן, פיקוד העורף שב לחלק מסכות אב"כ. אלא שבניגוד לעבר, החלוקה לא תתבצע בקיבוץ. מרכז החלוקה נמצא בשדרות, משמאל לתחנת המשטרה. פתוח בימים ראשון עד חמישי - בין השעות 10:00-16:00. כל הקודם זוכה (באמת...). ברגע שיחליטו שהסתיימה החלוקה בשדרות, לא ברור לאן נצטרך לנסוע.... לכן - לקחת ת.ז. שבה מופיעים כל זכאי המשפחה, לקחת רכב, לקחת סבלנות, ולנסוע בהקדם האפשרי. כדאי כבר בשבועיים הקרובים!!!

"ותוציא לאור משפטנו..."

זכור תבע אותנו משה מגן, השרברב לשעבר, בבית הדין לעבודה, בסכום של $\frac{3}{4}$ מליון שקל, על כך שפיטרנו אותו שלא כדין לדבריו, בשל כך שהוא, כביכול, כבר מבוגר ומתקשה לעבוד. מגן גם טען שהליך הפיטורים היה שלא כדין, ואף הגדיל לעשות כשהסביר לבית המשפט שבסעד זו שיטה ידועה לפטר שכירים מבוגרים לפני הגיעם לפנסיה. בית הדין לעבודה לא התרשם כנראה יתר על המידה מטיעונו של משה וקבע שאין בהם ממש. בית המשפט קיבל את דברינו שהסיבה לפיטורין הייתה התנהגותו האלימה כלפי שותפו לעבודה - דותן. מחמם את הלב, היה לראות איך שכירים וותיקים שלנו התגייסו להציל את כבודנו, ומסרו חוות דעת חמה ואוהדת על הקיבוץ כמעסיק הוגן ומתחשב לאורך שנים. סוף דבר - בית הדין קבע שמה ישלם לסעד 15 אש"ח הוצאות משפט. בכך תמה סאגה ארוכה ומייגעת. תודה לכל החברים והעובדים שנתבקשו לסייע במהלך המשפט.

שכחה מבורכת....

יש דברים שאוהבים לשכוח לפעמים... בעיקר תשלומים שונים שנדרשים לנו לשלם. כך קרה שלמרות שהחלטנו במסגרת חוברת השינוי (עמ' 25) שהחיוב המלא על החיבור ל- יס-כבלים, יהיה על חשבון החבר (ללא סבסוד כמו היום), היה נוח לכולנו כנראה לשכוח קמעא, מחיוב זה. כך עברה לה שנה. החל מינואר נפעל בהתאם להחלטה שקיבלנו על עצמנו ונחייב את החברים המחוברים לכבלים בעוד כ- 20 לחבר בחודש (עלות הסבסוד כפי שהיא היום).

ללא תחליף..... אבל בכל זאת...

אנו בסימני החלפות. תמיד נדמה לנו שיש אנשים ללא תחליף... אבל תמיד גם המחליפים מביאים איתם כיוון חדש, הסתכלות אחרת, ורעננות לתפקיד.

א. אורי יערי - הרבש"צ הנצחי, מתחלף אחרי 40 שנות... אנו מודים לאורי מעומק הלב, על כל השנים הארוכות שנשא את עול הביטחון על כתפיו. פרידה מסודרת מאורי נעשה במסגרת ערב שיוקדש לביטחון, ביום רביעי הקרוב, במסגרתו נארח כאן את מפקד החטיבה הצפונית, לסקירה בטחונית על הצפוי בזמן הקרוב. פרטים יבואו. יואב פרנקל (גרעין) כבר נכנס במלוא המרץ לתפקיד.

- ב. שהם קבלו מסיימת לבקשתה את תפקידה כמקשרת בנות השרות הלאומי, אנו מודים לה על השקעתה במילוי תפקידה. הנושא עבר לטיפול של לאפרת שלומי.
- ג. רחל אבירם סיימה את תפקידה כמנהלת המתפרות אחרי למעלה מעשר שנים בתפקיד. בהרמת כוסית במתפרה לציון פרישתה, הדגישה רחל שפנינה נפלאה זו בקיבוצנו היא בזכות החברות המסורות המגיעות מידי יום לעבודה, גם בעשור התשיעי לחייהן. המברכות השונות העידו על הרוח הנעימה שהשרתה רחל ועל היצירתיות שאיפיינה את עבודתה. נאחל לרחל הצעירה (יניב) שתתפוס היטב את מקומה של הבוגרת...
- ד. יעקב גורן, שטיפל במסירות בכל נושא מעוז מול עזה בשנים האחרונות, ארגון הביקורים, והדרכת קבוצות, העביר את השרביט לבני ג', אשר לקח על עצמו את המעוז כחלק מקידום התיירות באזורנו. תודה ליעקב, וציפיות מבני.
- ה. אתי קימלמן – המרכזת הנמרצת של ועדת תרבות שלנו בשנתיים וחצי האחרונות מסיימת את תפקידה, ובאסיפה הבאה תוצע ועדה חדשה ברשותה של חמי פיש. תודות רבות מכולנו לאתי על פעילותה הרבה והמגוונת (וכמובן כמובן לחמי הממשיכה לשאת בעול).
- ו. נחום יצחקי – אין מחליף! נחום מבקש מזה זמן רב שמישהו יחליפו במצווה קטנה שהוא עושה בשקט וצנעה- הבאת עלוני השבת המגיעים לדואר- ביום שישי- לבית הכנסת. יש מתנדב עם קלנועית??

מרבח נכסים, מרבח דאגה, ומרבח מחסנים...

זאת אחת הבעיות הידועות. הבעיה היא שפתרונות האחסון לא תמיד נוחים בבית, ואנו נוטים לחפש באמצעות מחסנים חיצוניים. מכיוון שהאסתטיקה חשובה לנו, וכדי לדאוג שלא נהפוך להראות כמו שכונת פליטים ממוצעת, נקבעו כבר מזמן כללים בועדת תכנון, מי יכול להוסיף מחסן חיצוני, היכן, ובאיזה צורת בנייה. אבקש מכל מי שמתכנן להוסיף מחסן חיצוני לפנות לאליס-ו. תכנון, על מנת להציג את התוכנית, ולקבל את האישור הנדרש.

דירה להשכיר

מיכל הימן כתבה בשבוע שעבר על בעיית האירוח לשמחות, בגין המחסור בדיוור הפנוי. מיכל תלתה זאת ב"מעבר להפרטה, והפיכת הקיבוץ- קהילה למרכז רווח, שהביא לבעיה קשה עליה יש לתת את הדעת". אמנם נכון שהבעיה היא קשה, אך אין כל קשר בינה לבין הפרטה, או מרכז רווח כלשהו. הסיבה האמיתית למצב- היא פשוטה. יש כיום ביקוש גדול מאד להגיע ולגור בסעד, הגם שאנו מבהירים חזור והבהר שלסעד יגיעו רק מי שבא לבחון חברות, ותוך פרק של שנתיים גם נמצא בתוך מהלכי קליטה (כבר כעת מחכות בתור לקיץ הקרוב 12 משפחות- במילים אחרות- לפחות 2 משפחות על כל דירה שתהיה פנויה בקיץ). וכאן באה כמובן שאלת סדרי העדיפויות. האם קליטת משפחות חדשות? האם דירה לאירוח כפי שמבקשת מיכל? האם דירה עבור חברים שרוצים לשפץ ביתם? הצורך עצום, לנו נראה שהמטרה החשובה ביותר הינה קליטה, ויש לעשות כל מאמץ להכשיר מקסימום דירות למטרה זו. עם זאת, ראוי לקרוא לציבור החברים שימשיך את המסורת המיוחדת של מתן דירת נוסעי שבת, לאורחי חברים אחרים.

אלה ברכב, ואלה בסוסים....

עם עליית מחירי הדלק באופן משמעותי, צריך להתחיל לשקול ברצינות את האופציה השנייה.... כזכור הוזלנו לפני כשנה את מחיר הקילומטר, וכן הורדנו לחצי את מחיר השעות היקרות ברוב שעות היום. נראה שהמצב מחייב אותנו להעלות שנית את מחירי השימוש ברכב. כפי שנמסר באסיפה, צוות הרכב (מוטי הגזבר, ישי אברהם, איילת, יורם ועופר) יבחן, על סמך סיכום השנה שייעשה בשבועיים הקרובים, את המשמעות השונות. העלאה תחול כבר על השימוש מינואר.

נשאר לנו להתפלל בתקווה, להמשך הפסוק
ועוד בהקשר לרכב- מתברר שלא מנפיקים יותר כרטיסי חניה לגירוד. טכנולוגיה עתיקה זו יוצאת משימוש, ועימה יכולתנו להקל על החבר בנושא. כנראה נצטרך כולנו בעתיד הקרוב להתרגל למדחנים, או לחניות מסודרות במקומות שיש.

מועדון לחבר- תזכורת

כזכור החלטנו שמועדון לחבר משמש לאירועים פרטיים באופן שהוא מותאם לו- היינו לאירועים, כולל כיבוד קל, וכדומה, ולא משמש כחדר אוכל. לאחרונה היו מספר מקרים בהם היה שימוש לאירוע (כגון מסיבת בר-מצווה חיצונית) שכלל ממש סעודה "כבדה" לעשרות אנשים וכו'. כבר הוסבר שלא לכך מותאם המועדון. נבקש להקפיד על כך. אירועים מעין אלה יש לעשות באולם אשל, או חדר האוכל. כולנו מצויים על שמירת אופיו היחודי.

מים קרים, מים יקרים.

כזכור מתחילים אנו לשלם פרטנית על המים, לפי מדידת מדי המים. בתום חודש ינואר נקבל פתק לבן, אמיתי- לא יבש! – כי הפעם זה על רטוב ממש. אני בטוח שכולנו מתארגנים נכון וחוסכים. האמת היא שהנתונים מדהימים- ממוצע הצריכה החודשי לנפש למים קרים + חמים (מחושב), לכלל משפחות החברים והתושבים (ללא הגרעין, וללא השכונה) ירד בתוך שלושה חודשים, ל- 70% מהצריכה הראשונית (לפי הקצב הזה עד הקיץ נפסיק לצרוך בכלל.. או שנצרוך רק חמים... סתם).

וכמו תמיד מסיימים בטוב ובשמחה-

שילה הימן הודיע על חתונה עם צילה לאופר, מגבעת שמואל, ב ט' אדר א' ברחובות. גלעד הלפרין הודיע על חתונה עם ליסה פלייש מתלמי יוסף. החתונה תתקיים בג' ניסן ב'גני צבי" (ברכיה).
מזל טוב גדול לכל המשפחות.

מהת זומ, אפר זומא

בס"ד

שמחים להזמינכם לאירוע חנוכת

גרעין צעירים סעד

ביום ט"ו בשבט 20.01.2011 בשעה 17: 30

בחדר האוכל של קיבוץ סעד

במועדון לחבר:

בחדר אוכל ימני:

הרצאה - יאיר צורן

סדנאות

בנושא:

יצירה אקולוגיות

"ט"ו בשבט בחבל לכיש"

לילדים ולילדים ברוח

18: 30 – התכנסות בחדר אוכל ימני

סרט על הגרעין

דברי ברכה מפי נציגי הקיבוץ

ואנשי החטיבה להתיישבות - חבל דרום

נשמח לראותכם!

ועדת תרבות

חברי הגרעין